

Prof. dr hab. Hanna Kwaśna
Katedra Fitopatologii Leśnej
Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu
ul. Wojska Polskiego 28, 60-637 Poznań

Poznań, 8 maja 2019 r.

**Recenzja całokształtu dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego
Dr hab. Tomasza Oszako
pracownika Instytutu Badawczego Leśnictwa w Warszawie,
Zakładu Ochrony Lasu
wykonana w związku z wszczęciem postępowania o nadanie tytułu naukowego
profesora**

Podstawa opracowania

1. Postanowienie Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów (BCK-III-L-6631/2019) wymienione w piśmie Sekretarza Rady Naukowej Instytutu Badawczego Leśnictwa w Warszawie, Pani Dr hab. Iwony Skrzecz, z dnia 11 kwietnia 2019 r., proponującym mi wykonanie recenzji.
2. Ustawa z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytułach naukowych oraz o stopniach i tytułach w zakresie sztuki (Dz. Ustaw, poz. 1789 z dnia 27 września 2017r.)
3. Nadesłana dokumentacja Dr hab. T. Oszako obejmująca kopie dyplomów doktora i doktora habilitowanego, wykaz osiągnięć naukowych, wykaz publikacji z podziałem na kategorie, autoreferat (w wersji polskiej i angielskiej) zawierający informacje o pracach naukowo-badawczych wykonanych przed i po uzyskaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego, informacje o pracach eksperckich, działalności dydaktycznej i edukacyjnej, udziału w międzynarodowych i krajowych projektach badawczych, współpracy międzynarodowej i krajowej, aktywności w organizacjach międzynarodowych, o nagrodach i wyróżnieniach.

Informacje ogólne o Kandydacie

Dr hab. Tomasz Oszako wykonał pracę magisterską nad *Możliwością wykorzystania grzyba *Rhytisma acerinum* w detekcji zanieczyszczeń powietrza związkami siarki*, na Wydziale Leśnym Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. W 1983 r. pracę obronił z wyróżnieniem, uzyskując tytuł magistra inżyniera leśnictwa. W tym samym roku rozpoczął pracę i badania naukowe w Zakładzie Fitopatologii Leśnej Instytutu Badawczego Leśnictwa, gdzie pracuje nieprzerwanie do chwili obecnej. Pracę doktorską nad *Udziałem grzybów z rzędu *Ophiostomatales* w zjawisku zamierania dębu szypułkowego *Quercus robur* L.* wykonał pod kierunkiem Prof. dr hab. Kazimierza Rykowskiego. W 1995 r. na jej podstawie uzyskał stopień doktora nauk leśnych. Od 1995 r. pracował na stanowisku adiunkta. W 2010 r., na podstawie rozprawy habilitacyjnej *Znaczenie gatunków*

rodzaju *Phytophthora* w zamieraniu drzewostanów olszowych Kandydat uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego nauk leśnych w dyscyplinie leśnictwo. W 2010 r. uzyskał mianowanie Ministra Środowiska na stanowisko docenta, a po nowelizacji ustawy o instytutach badawczych został zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego. Stanowisko to zajmuje do dnia dzisiejszego. Kandydat jest autorem licznych publikacji naukowych i popularno-naukowych, recenzji w postępowaniu habilitacyjnym i doktorskim, recenzji artykułów i projektów naukowych. Wyniki badań własnych przedstawiał w formie licznych referatów i posterów na konferencjach międzynarodowych i krajowych. Łączny współczynnik wpływu IF wyniósł 41.606 (w tym po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego 35.732), a sumaryczna liczba punktów ministerialnych wyniosła 1177. Index Hirsha według Google Scholar = 11, według Research Gate = 8, a według Scopus = 5. Kandydat uczestniczył w przygotowaniu około 70 dokumentacji i sprawozdań z badań naukowych i wielu specjalistycznych ekspertyz. Kandydat jest aktywnym pedagogiem i prowadzi zajęcia dydaktyczne na Wydziale Leśnym Politechniki Białostockiej, jej zamiejscowym Wydziale Leśnym, studiach doktoranckich, organizuje praktyki zawodowe i szkoły letnie dla studentów z Polski i z zagranicy. Jest promotorem prac magisterskich w kraju i za granicą. Kandydat bierze aktywny udział w popularyzowaniu wiedzy z zakresu ochrony lasu (w formie filmów, szkoleń, wykładów, warsztatów, prelekcji), w organizowaniu kursów specjalistycznych. Jest uznanym rzeczoznawcą z zakresu konserwacji drewna i ochrony drzew przed grzybami.

Kandydat posiada szerokie zainteresowania naukowe. Przedmiotem jego rozległych badań są: (i) zjawiska zamierania drzewostanów liściastych (ze szczególnym uwzględnieniem nowo poznanych lęgniowców i ich interakcji z innymi przyczynami chorób), (ii) choroby korzeni drzew, (iii) detekcja i identyfikacja obcych, inwazyjnych organizmów i ochrona szkółek przed nimi, (iv) sposoby zabezpieczania surowca drzewnego w lesie, (v) sposoby ochrony szkółek przed chorobami. Kandydat może poszczycić się dużymi oryginalnymi osiągnięciami, szczególnie w detekcji i identyfikacji lęgniowców Chromista oraz badaniu ich interakcji z innymi patogenami, owadami i stresem rośliny-gospodarza.

Dr hab. Tomasz Oszako to uzdolniony naukowiec, mający duży dorobek naukowy, cieszący się autorytetem i uznaniem w środowisku naukowym. Jest ekspertem oceniającym międzynarodowe i krajowe projekty badawcze, międzynarodowym konsultantem ds. leśnictwa, redaktorem krajowego czasopisma naukowego i członkiem Komitetu Redakcyjnego wydawnictwa zagranicznego. Kandydat nieustannie dba o podnoszenie swoich kwalifikacji zawodowych biorąc udział w licznych stażach zagranicznych, kursach, studiach podyplomowych, stypendiach i innych formach samokształcenia. Dbą o rozwój swojego miejsca pracy i o podnoszenie jakości badań i aktualizację metod badawczych. Ciągłe doskonalenie umożliwia Kandydatowi aktywną współpracę z wieloma krajowymi i zagranicznymi ośrodkami naukowymi i organizacjami doradczymi. Za osiągnięcia w pracy naukowej i organizacyjnej Kandydat był wielokrotnie nagradzany przez instytucje krajowe i międzynarodowe.

Ocena dorobku naukowego

Dorobek naukowy Dr hab. Tomasza Oszako jest znaczący, bogaty i rozległy. Zaprezentowany został w licznych pracach w renomowanych czasopismach specjalistycznych, monografiach, doniesieniach naukowych, artykułach w materiałach konferencyjnych i publikacjach popularno-naukowych.

Na dorobek publikacyjny Kandydata składa się 299 publikacji naukowych (w tym 117 po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego), 2 monografie, 3 redakcje monografii, 73 doniesienia naukowe, 4 redakcje recenzowanych materiałów konferencyjnych, 25 artykułów w materiałach konferencyjnych, 80 publikacji popularno-naukowych i 74 streszczenia doniesień naukowych. Kandydat jest głównym autorem lub współautorem prac. Jego udział wynosi od (5-) 10-60%. Po habilitacji Kandydat znacznie częściej publikuje w czasopismach wysoko punktowanych.

Oryginalne prace twórcze (zwłaszcza po habilitacji) ukazały się w uznanych, renomowanych, recenzowanych czasopismach (odpowiednio 37 i 70 prac w czasopismach listy MNiSW A i B), np. Baltic Forestry (IF 0.379-0.635), Brazilian Journal of Microbiology (IF 0.865), Dendrobiology (IF 0.344-0.776), FEMS Microbiological Letters (IF 2.068), Folia Forestalia Polonica (pkt. 14), Forest Pathology (IF 1.437-1.741), Forests (IF 2.252), Forestry (pkt. 7-14), Frontiers in Microbiology (IF 4.076), Fungal Ecology (IF 3.219), Genetika (IF 0.347-0.351), Journal of Plant Protection Research (pkt. 4-6), International Journal of Molecular Sciences (IF 3.687), Leśne Prace Badawcze (pkt. 7-13), Mycorrhiza (IF 1.090), Przemysł Chemiczny (IF 0.367), Scandinavian Journal of Forest Research (IF 1.056), Sylwan (IF 0.149- 0.623), The Forestry Chronicle (IF 0.690). Są to czasopisma naukowe o obiegu międzynarodowym, publikujące oryginalne wyniki nowatorskich badań podstawowych i stosowanych, dotyczących zagadnień technologicznych, ekonomicznych i ekologicznych, znajdujących zainteresowanie innych badawczy i środowiska leśnego. Wszystkie prace zostały zweryfikowane przez recenzentów poszczególnych wydawnictw. Łączna wartość IF załączonych prac wynosi 41.606, a liczba punktów MNiSW wynosi 1177.

W badaniach nad zjawiskiem zamierania dębów w Polsce na początku lat 80 ubiegłego wieku Kandydat (i) potwierdził hipotezę choroby kompleksowej dębu i, podobnie jak inni, wykluczył udział *Ceratocystis fagacearum* w procesie chorobowym zamierania dębów, (ii) stwierdził obecność grzybów z rodzaju *Ophiostoma*, w tym częstego *O. quercis*, na chorych dębach, (iii) stwierdził niepatogeniczny charakter *O. quercis* na dębie. W badaniach nad chorobami buków Kandydat potwierdził występowanie kilku czynników współdziałających, w tym czerwców uszkadzających korę i sprzyjających infekcjom przez grzyby zgorzelowe. Inne badania Kandydata dostarczyły informacji na temat: (i) możliwości oceny zdrowotności drzewostanów (m.in. buków) na podstawie symptomów chorobowych w koronach, pniach i korzeniach, obecności patogenów odglebowych i symbiontów mikoryzowych, (ii) możliwości oceny odporności klonów topoli na choroby na podstawie obecności substancji odpowiedzialnych za aktywną odporność drzew (efektem badań było

zapropnowanie pochodzenia topoli odporne na pomór topoli powodowanego przez *Dothichiza populea*), (iii) skutecznego zabezpieczenia w lesie surowca drzewnego przed deprecjacją, (iv) odporności genetycznej i ekologicznej różnych pochodzeń sosny na choroby korzeni, (v) profilaktyki i ograniczenia zagrożeń w drzewostanach rosnących na gruntach porolnych, (vi) postępowania hodowlano-ochronnego w górskich drzewostanach świerkowych, (vii) wykorzystania odpadów zrębowych, (viii) zagrożenia fitosanitarnego lasów polskich przez szkodliwe organizmy kwarantannowe, (ix) występowania obcych, patogenicznych gatunków inwazyjnych, (x) ustępowania mikoryz z korzeni drzew chorych i możliwości stymulacji tworzenia mikoryz, (xi) szkodliwości tzw. *szczepienia* pni kasztanowca przed owadami (szrotówkiem kasztanowcowiaczkiem *Cameraria ohridella*) i grzybami (*Guignardia aesculi*) z uwagi na negatywny wpływ na drewno. W badaniach łączących genetykę populacyjną z fitopatologią leśną (polimorfizm chloroplastowy DNA chorych dębów i buków) Kandydat wskazał na silną zależność podatności na infekcję od struktury genetycznej drzew (drzewostany o najwyższym zróżnicowaniu wewnątrzpopulacyjnym okazały się najodporniejsze).

Do wyjątkowo ważnych osiągnięć należą te przedstawione w 10 publikacjach przedłożonych do rozprawy habilitacyjnej. Cykl prac prezentuje wyniki badań nad rolą *Phytophthora* w zamieraniu olszy czarnej. Kandydat stwierdził udział *Phytophthora* w infekcji i zamieraniu drzew. W trakcie badań udało się wyizolować nowe dla nauki gatunki *Phytophthora* i *Pythium* – *P. polonica* i *Py. sterilum* oraz poznać nowych żywicieli lub nowe lokalizacje tych i wielu innych gatunków *Phytophthora*. Okazało się, że *P. polonica* jest patogeniczny dla olszy i dębu. *Phytophthora alni* i *P. multiformis* uszkadzają tkanki kambium pni drzew, po których następuje sukcesja grzybów rozkładających drewno. Hipoteza o patogeniczności *P. polonicum*, *P. alni* i *P. multiformis* została potwierdzona po testach patogeniczności przeprowadzonych na roślinach, zgodnie z postulatami Kocha. Badania nad lęgniowcami Chromista Kandydat prowadzi do chwili obecnej; szczególnie w interakcjach z innymi patogenami np. grzybem *Chalara fraxinea*, owadami żerującymi na brzozie i dębie. W trakcie badań ciągle odkrywa nowych żywicieli i nowe lokalizacje wielu *Phytophthora*, przede wszystkim w Polsce. Stwierdza również specjalizację pasożytnictwa niektórych z nich. Badania nad fytoftorozą drzew wskazują na wzrost zagrożenia przy większej różnorodności uprawianych roślin. Powstają nowe gatunki patogenów o pewnej specjalizacji pasożytnictwa. Zalecana przez Kandydata strategia postępowania proponuje odpowiedni płodozmian, staranną selekcję materiału szkółkarskiego, odkażanie narzędzi, monitorowanie patogenów w glebie i wodzie używanej do podlewania roślin z wykorzystaniem opracowanych metod detekcji opartych na stosowaniu roślin pułapkowych, filtrów lub pożywek selektywnych.

Rezultatem intensywnych badań nad występowaniem *Phytophthora* są 3 monografie: *Klucz do oznaczania Phytophthora*, *Atlas fytoftoroz siewek i drzew leśnych*, *Atlas uszkodzeń dębów przez gatunki Phytophthora występujące w drzewostanach dębowych Płyty Krotoszyńskiej* oraz redakcja monografii

Phytophthora spp. in nurseries and forest stands. Udział Kandydata w ich opracowaniu wyniósł 50-60%.

Rozległe zainteresowania Dr hab. Tomasza Oszako, konieczność aktualizacji metod badawczych oraz konieczność współpracy z praktyką leśną sprawiły, że po habilitacji Kandydat zajął się badaniem i wprowadzaniem nowoczesnych technik integrowanej ochrony roślin. Możliwość identyfikacji organizmów na podstawie obecności specyficznego DNA w środowisku daje nieznane w przeszłości możliwości. Wykorzystując tę wiedzę Kandydat uczestniczył w badaniach i został współautorem nowoczesnej koncepcji stosowania sond genetycznych do wykrywania patogenów w szkółkach leśnych. Wszechobecność *Phytophthora*, często w wodzie stosowanej do nawadniania, sprawiła, że Kandydat zajął się również czystością wody stosowanej na szkółkach leśnych do podlewania roślin. W ochronie przed patogenami zaproponował podjęcie działań profilaktycznych i terapeutycznych, m. in. stosowanie i instalację filtrów piaskowych przechwytyjących organizmy patogeniczne i eliminujących je z wody stosowanej do nawadniania szkółek. Wyniki były podstawą do wystąpienia z wnioskiem o patenty sondy genetyczne i filtrów piaskowych oraz prac nad wdrożeniem filtrów w szkółkach.

W ostatnich latach wzrasta zainteresowanie wykorzystaniem nawozów wykazujących działanie wspomagające ochronę chemiczną przed patogenami. Takie możliwości stwarzają nawozy zawierające fosforyny potasu, magnezu czy miedzi. Związki fosforynowe, oprócz dokarmiania roślin, pobudzają naturalne mechanizmy obronne w roślinach, czego efektem jest zwiększenie ich tolerancji na czynniki chorobotwórcze. Są one już dość popularne w rejonach sadowniczych Europy Zachodniej i Południowej. Ostatnio, Kandydat zaproponował przetestowanie takich związków w leśnictwie. Stwierdził, że, po zastosowaniu fosforynów, poprzez stymulowanie syntezy związków fenolowych, dochodzi do zwiększenia odporności korzeni drobnych drzew (< 2 mm średnicy) na *Phytophthora*, a ochrona systemów korzeniowych drzew powoduje odbudowę korony.

Kandydat był redaktorem czterech opracowań recenzowanych materiałów konferencyjnych oraz wielu prac popularyzujących naukę (63 + 18). Kandydat współuczestniczył w przygotowaniu 67 dokumentacji i sprawozdań z badań naukowych i wielu specjalistycznych ekspertyz.

Dorobek kandydata dotyczy aktualnych problemów leśnictwa; zwłaszcza ochrony lasu i ochrony drzew. Kandydat proponuje zastosowanie nowatorskich technik rozpalających wyobraźnię i inicjatywę innych i sprzyjających postępowi cywilizacyjnemu.

Ocena działalności dydaktycznej i osiągnięć w zakresie kształcenia

Pomimo, że Kandydat jest pracownikiem Instytutu nie uczestniczącego w edukacji młodego pokolenia, zdobyte doświadczenie na podyplomowych studiach pedagogicznych Dr hab. T. Oszako wykorzystuje do pracy z młodzieżą. Posiada znaczące osiągnięcia w dziedzinie kształcenia młodej kadry praktyków i naukowców. Prowadzi zajęcia dydaktyczne z podstaw biotechnologii, diagnostyki chorób drzew, fitopatologii leśnej, ochrony lasu, użytkowania lasu, ziołolecznictwa, technik

przygotowywania prac dyplomowych i prezentacji na Wydziale Leśnym Politechniki Białostockiej, jej zamiejscowym Wydziale leśnym, studiach doktoranckich. Organizuje praktyki zawodowe, szkoły letnie i szkolenia dla studentów z Polski i z zagranicy. Koordynował warsztaty międzynarodowe w programie ochrony dębów przed chorobami. Kandydat był promotorem 2 prac doktorskich i 33 prac magisterskich wykonywanych w Polsce i za granicą. Obecnie jest promotorem 2 następnych, otwartych przewodów doktorskich. Wykonał recenzję 1 książki, 4 postępowań habilitacyjnych, 2 rozpraw doktorskich, 15 prac inżynierskich i licznych artykułów na potrzeby krajowych i międzynarodowych czasopism naukowych. Jego działalność dydaktyczna i popularyzatorska często służy uściśleniu współpracy międzynarodowej i krajowej; (m. in. pomiędzy zleceniodawcą i zleceniobiorcą tematów badawczych - DGLP, IBL i jednostkami administracji leśnej). Z udziałem Kandydata powstały również filmy zrealizowane na zamówienie Ośrodka Rozwojowo-Wdrożeniowego Lasów Państwowych *Zjawisko zamierania drzewostanów liściastych w Polsce* oraz dokumentujące realizację tematów badawczych.

Kandydat stara się promować nowoczesne techniki badawcze i z ich pomocą proponuje nierealizowane dotychczas cele badawcze. Jego inicjatywa i nowoczesne podejście do zadań badawczych dla wielu mogą być inspirujące i mobilizujące.

Ocena działalności organizacyjnej

Kandydat był/jest współwykonawcą wielu tematów badawczych i ekspertyz zleconych przez DGLP, KBN, Biuro Ochrony Środowiska UM w Warszawie, NFOŚiGW prowadzonych samodzielnie lub we współpracy z instytucjami branżowymi (np. Instytutem Sadownictwa i Kwiaciarstwa w Skierniewicach). W 2003 r. był współwykonawcą projektu finansowanego ze środków 5. Programu Ramowego UE. Był członkiem Komitetu Zarządzającego badaniami nad rakiem sosny powodowanym przez *Gibberella circinata*. W 2007-2009 koordynował prace w programie-sieci *FORTHREATHS* skierowanej na: (i) zbieranie informacji o potencjalnych zagrożeniach ze strony nowych gatunków inwazyjnych, (ii) ocenę ryzyka ich wystąpienia w poszczególnych krajach Europy oraz (iii) zaproponowanie działań profilaktycznych. W latach 2010-2014 uczestniczył w realizacji międzynarodowego projektu badawczego *ISEFOR* z udziałem instytucji naukowych z 15 krajów. Od 2013 r. jest w IBL koordynatorem Europejskiego Projektu Life+.

Od 1985 r. Kandydat jest rzeczoznawcą kilku komisji i stowarzyszeń branżowych. Wykonuje liczne ekspertyzy z zakresu konserwacji drewna i ochrony drzew przed grzybami. Od 2001 r. jest ekspertem ds. oceny międzynarodowych i krajowych projektów badawczych. Od 2006 r. jest konsultantem FAO ds. leśnictwa. W latach 2007-2009 był ekspertem Komisji Europejskiej ds. drzewnictwa i leśnictwa. W 2014-2015 był ekspertem Głównego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności we Włoszech. Uczestniczył w wielu zagranicznych konsultacjach i międzynarodowych spotkaniach. Kandydat był zastępcą przewodniczącego grupy w IUFRO i koordynatorem lub uczestnikiem innych 5 grup IUFRO. W strukturach międzynarodowych Kandydat zajmował się m. in. okresową i/lub końcową oceną bieżących projektów naukowych, recenzją wniosków, organizacją spotkań i pracy

ekspertów, organizacją szkoleń i warsztatów, przygotowaniem założeń kolejnych konkursów i opinii zasadności ich finansowania, koordynowaniem polityki leśnej. W latach 2003-2008 był sekretarzem Sekcji Chorób Roślin Drzewiastych Polskiego Towarzystwa Fitopatologicznego.

Kandydat zorganizował 4 konferencje i warsztaty międzynarodowe. Jest również redaktorem w czasopiśmie Folia Forestalia Polonica i członkiem Komitetu Redakcyjnego Bulletin of the Faculty of Forestry (Serbia).

Kandydat ciągle podnosi swoje kwalifikacje zawodowe: zdobywa stypendia, uczestniczy w licznych, w krótszych lub dłuższych kursach, szkoleniach, stażach studiach podyplomowych, specjalistycznych, zawodowych, językowych, szkołach letnich i warsztatach w kraju i za granicą (tych ostatnich 15). Należy podziwiać entuzjazm i zapał Kandydata do kontaktów i współpracy międzynarodowej. Z pewnością, płynna znajomość przynajmniej 2 języków obcych (angielskiego i francuskiego) pomogła w nawiązywaniu kontaktów i współpracy międzynarodowej.

Jak sam pisze, w ciągu 35 lat pracy zawodowej 7 lat spędził za granicą, w ośrodkach naukowych lub doradczych. Pobyty za granicą rozwijają i stymulują. Zdobywane są nowe doświadczenia zawodowe, poszerzane horyzonty. Pogłębia się praktyczna znajomość języków obcych ułatwiających pracę naukową i działalność publikacyjną. Sukces stymuluje otoczenie pragnące, na dobrym przykładzie, osiągnąć podobny efekt. Wpływ na otoczenie jest niewymierny, ale z pewnością istotny. Aktywna i nowatorska postawa Kandydata z pewnością dopinguje i stymuluje tych mniej odważnych. Tego efektu w rozwoju kadry naukowej nie można pominąć.

Kandydat dba o obecność Polski w międzynarodowych strukturach naukowych i finansowych; uczestnicząc aktywnie w konferencjach i prezentując referaty lub postery (108+20), deponując sekwencje DNA w międzynarodowej bazie danych (ich liczba = 873 jest imponująca), reprezentując Polskę na spotkaniach gremiów naukowych i doradczych UE, pracując w charakterze międzynarodowego doradcy i eksperta.

Za osiągnięcia w pracy naukowej i organizacyjnej Kandydat był wielokrotnie nagradzany, m. in. nagrodą za wyróżniającą się rozprawą doktorską, stypendium DAAD, stypendium Uniwersytetu Stanowego na Florydzie, srebrnym Krzyżem Zasługi, kilkoma nagrodami Dyrektora IBL i pucharem przechodnim PTF.

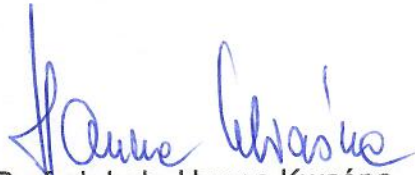
Konkluzja

Powyższa ocena przekracza standardy przyjęte w postępowaniu o nadanie tytułu naukowego profesora w Polsce. Poza wybitnymi osiągnięciami naukowymi Dr hab. Tomasz Oszako posiada niepodważalne osiągnięcia dydaktyczne, popularyzatorskie i organizacyjne. Kandydat posiada właściwe kwalifikacje zawodowe, predyspozycje do twórczej pracy naukowej w swojej specjalności, umiejętność kreatywnego wykorzystywania wiedzy, zdolność oceny oraz łatwość pracy zespołowej koniecznej w reprezentowanej specjalności. Stosowane techniki badawcze są nowatorskie, a uzyskiwane wyniki są akceptowane przez krajową i międzynarodową naukę i praktykę leśną. Kandydat bardzo aktywnie współpracuje z naukowymi i doradczymi ośrodkami zagranicznymi. Posiada wyjątkowe osiągnięcia w

działalności organizacyjnej oraz popularyzującej naukę. Wyjątkowo dba o podnoszenie kwalifikacji i wiedzy zawodowej.

Dorobek naukowy Dr hab. Tomasza Oszako wyrażający się cennymi dla nauki i praktyki publikacjami, a także Jego osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne, w pełni spełniają wymagania ustawowe w postępowaniu o nadanie tytułu naukowego profesora

Moja opinia o Dr hab. Tomaszu Oszako Kandydacie do tytułu naukowego profesora jest jednoznacznie pozytywna.

Prof. dr hab. Hanna Kwaśna